

Kancelaria Sejmu przesłała do Związku Powiatów Polskich projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W całej ustawie widać bardzo wyraźne nastawienie na kwestie związane z bezpieczeństwem energetycznym – przy całkowitym pominięciu zdania lokalnych społeczności na temat powstania kopalni.

Projekt według doniesień prasowych ma wejść pod obrady Sejmu jeszcze w tej kadencji – czyli na kontynuowanym posiedzeniu izby niższej, wznowionym po wyborach parlamentarnych, ogłoszonych na 13 października 2019 roku.

Podstawowe założenia

W skrócie: Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi złoża o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej wraz ze wskazaniem ich lokalizacji, a Minister Środowiska wyda decyzję w sprawie utworzenia obszaru specjalnego przeznaczenia. Otrzymanie takiej decyzji będzie konieczne przed złożeniem wniosku o uzyskanie koncesji na wydobywanie węgla kamiennego lub węgla brunatnego ze złóż o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej.

Złożami węgla brunatnego o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej mają być złoża węgla brunatnego o średniej miąższości pokładów większej niż 7 m., których eksploatacja jest niezbędna dla zapewnienia bezpieczeństwa surowcowego państwa. Natomiast złożami węgla kamiennego o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej mają być złoża węgla kamiennego o charakterystyce określonej wyróżnikiem od 31 do 37 dla typów węgla kamiennego, określonych w normie PN-G-97002:2018-11, których eksploatacja jest niezbędna dla zapewnienia bezpieczeństwa surowcowego państwa.

Jak dokładnie ma wyglądać to rozwiązanie?

Szczegóły

Wątpliwości budzi między innymi to, że przy wydawaniu decyzji właściwy minister będzie jedynie zasięgał opinii wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w zakresie polityki przestrzennej gminy. Ponadto decyzja o utworzeniu obszaru specjalnego przeznaczenia ma wiązać właściwe organy odpowiednio przy sporządzaniu, wydawaniu lub zmianie:

- 1) studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- 2) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 3) decyzji o pozwoleniu na budowę;
- 4) decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego;
- 5) decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych;
- 6) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego;

7) decyzji o warunkach zabudowy.

Na gminie będzie ciążył obowiązek wprowadzenia obszaru specjalnego przeznaczenia do planu miejscowego – w określonym terminie. Po jego upływie zrobi to wojewoda w drodze zarządzenia zastępczego.

Równocześnie projektowane są zmiany w ustawie OOS – tak, aby wykluczyć wpływ planu miejscowego na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Według omawianych modyfikacji art. 80 ust. 3 ustawy OOS ma brzmieć w sposób następujący:

„3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnictwe, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach. Przepisy rozdziału 1a działu III ustawy - Prawo geologiczne i górnictwe stosuje się.”.

Z projektem ustawy i opinią ZPP można zapoznać się [tutaj](#).